

Aangezien de gehuwden.....t/m oordelen en straffen

1 tegenspoed krijgen 2 zegen ontvangen 3 belijdenis doen

Gemeente,

Wat vindt u, vind jij van het huwelijksformulier? Zou het erg bekend zijn? Zou het erg geliefd zijn? Het huwelijksformulier. Je hoort het nooit op zondag, dus zo bekend als het doopformulier en avondmaalsformulier zal het niet zijn. En geliefd? Nou, je kan denken: het is van die geijkte taal, het is best een heel stukje tekst, en natuurlijk elke keer hetzelfde, en dan gaat het bruisende er wel wat vanaf op den duur.

Waarom is er eigenlijk zo'n formulier? Al in 1566 opgesteld. En op de synode van 1618/1619 aanvaard door de gereformeerde kerk der Nederlanden. Nou, zo'n formulier wil de Bijbel samenvatten. Wat zegt de Bijbel over trouwen, over het huwelijk? En daar hebben heel wat predikanten uit binnen- en buitenland zich over gebogen en aan meegewerkt. En de synode van de ene gereformeerde kerk in Nederland heeft het aanvaard als Bijbels. Zodat, en daar gaat het om, als je trouwt in 1980, niet dit te horen krijgt, maar trouw je in 2017 iets anders. Alsof de Bijbel veranderd zou zijn. Zodat je niet een privémening van ds A te horen krijgt, en in een ander dorp die van dominee B. Alsof het huwelijk in het ene dorp wat anders kan zijn dan in het andere.

Maar nee, en dat is mooi, je krijgt te horen wat de Bijbel over het huwelijk zegt. En of je nu in Groningen of in Vlissingen woont, of je nu hervormd bent of hersteld of gereformeerde gemeente, of het nu je opa en oma waren in 1950 of jullie in 2017. We krijgen hetzelfde onderwijs, dezelfde Bijbelse lijnen. Daarom moet je ook niet zomaar even als één kerk of mens aan zo'n formulier gaan sleutelen en het veranderen. Dan is die eenheid weg. Al kun je natuurlijk best wat ouderwetse woorden vervangen voor woorden die nu duidelijker zijn.

Maar daarom is er dus een formulier om de huwelijkse staat voor de gemeente van Christus te bevestigen. Dat wordt dus gelezen op de trouwdag, in de trouwdienst. Als twee mensen die staf ontvangen. Die staf van het huwelijk om mee door de woestijn van deze eeuw te reizen naar die toekomstige eeuw.

1 tegenspoed krijgen

En inderdaad, dat leven is een woestijn. Luister maar naar het begin: Aangezien de gehuwden gewoonlijk velerlei tegenspoed en kruis

overkomt vanwege de zonde. Daar denk je niet altijd aan op je trouwdag. Tegenspoed en kruis. Maar ik las ergens: het huwelijksleven is net een boek. Elke dag is een letter. En die eerste letter is vaak een hele mooie, versierde hoofdletter. De eerste dag: de trouwdag. Maar, als God het geeft komen er meer dagen, meer bladzijden. En daar kunnen hele andere letters tussen zitten. Donkere, zwarte letters in de loop van het huwelijksboek. En het is goed om daar al bij stil te staan.

Tegenspoed is datgene wat tegenzit. Wat alle mensen na de zondeval mee kunnen maken aan ziekte, zorgen en ellende. Kruis is wat de gelovigen meemaken omwille van hun geloof. Maar waarom zouden dan vooral de gehuwden dat meemaken? Nou, het huwelijk is niet alleen een staf tot steun, een mooie roos, maar er zitten ook doornen aan.

Juist het huwelijk kan verdriet krijgen als de kinderzegen uitblijft. Teleurstelling, spanning, gemis. Of er komen juist zorgen als er wel kinderen mogen komen. En dat is en kan veel vreugde geven, maar ook zorg. Je kunt nooit zo blij zijn als vanwege je kinderen, maar je ook nooit zo bezorgd zijn als om één van je kinderen.

Verder ben je als man en vrouw twee verschillende, en zondige, mensen. Dat geeft vreugde, maar kan ook irritatie geven, spanning, bron van ergernis en pijn.

Verder is het zo dat je moet bedenken: wie wil trouwen zal ook rouwen. Tenzij dat Jezus eerder terugkomt, of dat je beiden tegelijk verongelukt, maar de meeste getrouwen daarvan blijft er één in rouw achter. Diepe rouw en smart. Daarom is het verstandig om als je trouwt ook naar de notaris te gaan om een testament te laten maken en als er kinderen komen om voogdijschap te regelen.

Dat is allemaal tegenspoed. Maar nu dat kruis. Dat speelde een grote rol toen het formulier werd opgesteld. Want dan zijn wij in Londen rond 1550. En daar zijn vluchtelingen, asielzoekers uit het vasteland van Europa. Daar worden de protestanten vervolgd door de Inquisitie van de Roomse kerk. En vanuit Frankrijk, Nederland, Duitsland vluchten vele christenen naar Engeland, waar het veilig is. Bootvluchtelingen van toen. En denk dan maar even aan de bewoners van Kerverland nu. Zij die ongetrouwd zijn die konden vluchten en lieten niemand achter. Maar de getrouwen, zeker die met een gezin, die hebben veel meer zorgen. Over vrouw en kinderen. Kijk en toen maakte men het formulier: aangezien de gehuwden velerlei kruis overkomt....

En het is op onze trouwdag ook niet verkeerd om eraan herinnerd te worden dat dat vele broeders en zusters in het geloof nog geldt. En dat dat over wie weet hoeveel jaar ook in Nederland weer kan

gelden. Daarom zegt Paulus in Corinthe 7: als het kan, als je er geen behoefte aan hebt, zoek geen huwelijk, want je haalt extra zorgen over je heen. Maar als je merkt dat je echt behoefte hebt iemand naast je: trouw dan.

Maar vergeet één ding niet: de hoofdreden dat je trouwt is niet om gelukkiger te worden. Dat is even nadenken. Want het huwelijk kan en wil toch gelukkig maken? Jazeker, om dankbaar voor te zijn. Maar de hoofdreden om te trouwen is niet omdat ik dan gelukkiger word. Om twee redenen niet. De eerste hoorde ik op de trouwdag van één van onze kinderen. De ambtenaar van de burgerlijke stand zei: als je gelukkig wilt worden moet je niet trouwen. Als je gelukkig wilt maken is een hele mooie manier daarvoor om te trouwen. De tweede reden is deze: ik trouw niet met als hoofdreden dat ik gelukkiger wil worden maar omdat God er mij toe roept. Als van elkaar houdt en als je samen door het leven wilt op een gegeven moment dan roept God je tot het huwelijk. Je trouwt omdat God je ertoe roept.

Want als de hoofdreden om te trouwen is dat ik dan gelukkiger word, is dat zo'n wankel basis. Want misschien komt er een tijd dat ik denk: het gaat zo slecht in mijn huwelijk, ik zou alleen me weer veel gelukkiger voelen. Of komt er een tijd dat je voelt: hé, volgens mij zou ik met die en die andere man of vrouw veel gelukkiger zijn dan ik nu met mijn eigen man of vrouw geen. Als dan mijn geluk de hoofdreden van mijn trouwen was, kan het ook de hoofdreden worden om er een punt achter zetten. Maar de hoofdreden van mijn trouwen is dat God er mij/ons toe roept. Tot de levenslange verbintenis die we huwelijk noemen. Daar roept God ons toe. Dat hopen we volgende week verder te lezen in het formulier en in de Bijbel. Kijk, vanouds had de Rooms katholieke kerk dat het celibaat toch het hoogste was: niet trouwen, ongetrouwd zijn. Seksualiteit is een geoorloofde zonde, of de minst erge zonde. Nee, zegt het formulier de Bijbel na. Vandaag de dag hoor je zie je veel: je legt je toch niet zo jong al vast voor heel je leven? En als je het doet kan het ook wel op andere manieren dan het huwelijk. Nee, zegt het formulier de Bijbel na. God roept je als je beiden naar elkaar verlangt, tot het huwelijk. Ja en dan mag je verlangen dat je gelukkiger wordt, heel gelukkig wordt, lang gelukkig wordt, maar je mag vertrouwen dat je gezegend wordt.

2 zegen ontvangen

Want dat zegt het formulier: God wil de getrouwen zegenen en hen bijstaan zoals Hij heeft beloofd. Daar wordt niet mee bedoeld dat God ongetrouwen niet wil zegenen, maar dat God zegent die in Zijn wegen wandelen, het zij alleen, maar als het samen is, dan in het

huwelijk. God zegent de gehuwden. En zegen is niet hetzelfde als voorspoed. Zegen is niet hetzelfde als: in elk geval een gouden huwelijksjubileum meemaken. Nee. Zegen dat is...ja wat je elke kerkdienst hoort aan het eind. De genade van onze Heere Jezus Christus, de liefde van God de Vader en de gemeenschap van de Heilige Geest. Dat is zegen. En vooral wil ik dan de Heilige Geest onderstrepen. Dat de Heilige Geest, in voor- en in tegenspoed, in mooie en in donkere dagen, in jubilea en in rouw, in kinderzegen en in gemis daarvan dat in al die dagen de Heilige Geest je verbindt aan de Heere Jezus Christus. Met smeking en verlangen, met vertrouwen en overgave. En Jezus geeft vergeving, vrijspraak, toegang tot God. Als een rank in de Wijnstok. Dagelijks echte omgang met Christus. En dat de Heilige Geest je verbindt aan de liefde van de Vader. Je doet naderen door het geloof tot de Vader om getroost, gesterkt te worden, om Zijn liefde te ervaren en te ontvangen. Dat is zegen. Dat de Geest uitdeelt vanuit Christus elke dag weer. Dat we in voorspoed en drukte God niet vergeten, want dat kan zomaar gebeuren, dat gebeurt vanzelf als het goed gaat en druk is. En dat we in tegenspoed bezwijken. Bezwijken, blijven steken in de modder van teleurstelling, opstandigheid, verbittering, krachteloosheid, bezorgdheid. Dat kan zomaar gebeuren als er tegenspoed en kruis is.

Maar God belooft de gehuwden Zijn zegen. Daarom kom je op je trouwdag naar de kerk! Omdat je de zegen niet missen kan. Bent u, zijn jullie zo destijds gekniel? In het diepe besef: zonder Uw zegen drijven we van U weg. Door wat het gewone leven allemaal meebrengt, dan hoeft er nog heus geen vervolging te zijn, maar door het gewone leven drijven we al weg van U. HEERE, zegen ons! Verbindt ons steeds weer door Uw Geest aan Uzelf. Houd ons vast, trek ons terug. We zijn als een vlot op het stromend water naar de Noordzee toe. We drijven vanzelf mee. HEERE houd ons vast, dat we niet meedrijven naar de zee van eeuwige Godverlatenheid. En als we getrouwd mogen zijn, knielen we dan nog elke dag zo? Is het besef steeds dieper geworden: zonder uw zegen HEERE, drijven we weg. Of is het besef misschien later gekomen terwijl toen we trouwden het eigenlijk maar onbewust en gedachteloos was? Kniel elke dag, gehuwden en alleenstaanden en smee om de zegen die de HEERE heeft beloofd.

Daarom wil je dus, als het goed is, je huwelijk in Gods Naam openlijk in kerk laten bevestigen. Zodat het de belofte van Gods zegen mee mag krijgen. Daar gaan we nu eens naar kijken. Zo word het gezegd tot een bruidspaar: jullie willen jullie huwelijk hier openlijk in Gods Naam laten bevestigen. Openlijk. Vroeger in de gereformeerde kerken gebeurde dat op zondag. Zodat echt heel de gemeente erbij betrokken werd. Nu is dat geen Bijbel voorschrift en het is ook zinvol om niet tot de zondag te wachten, maar op de trouwdag zelf als eerste gang naar de

kerk te gaan. Maar de gemeente wordt er wel bij betrokken. Die kan bezwaar indienen om het huwelijk juist op een goede manier te laten plaatsvinden, die kan bidden voor het bruidspaar, en ook daarna het bruidspaar blijven omringen. Want iedereen weet het, het huwelijk is openlijk bevestigd.

Bevestigd. Dat is niet voltrokken. De overheid voltrekt, sluit het huwelijk. Maar de kerk die kan het gesloten huwelijk in Gods Naam bevestigen. Erkennen, ermee instemmen. Er kunnen huwelijken door de overheid gesloten worden die de kerk niet kan erkennen in Gods Naam: tussen meer dan twee personen, huwelijk van een echtbreker, het huwelijk van twee personen van hetzelfde geslacht. De kerk bevestigt in Gods Naam die huwelijken die Bijbels zijn. Zodat ze gezegend kunnen worden. En daar vraagt een bruidspaar om de kerk. In de eerste vraag waarop een bruidspaar 'ja' zegt. Of het bruidspaar van zins en gewillig is alzo te leven, zo zoals het formulier het naar de Bijbel heeft uitgelegd en verlangt u dat uw huwelijk bevestigd wordt in Gods Naam?

Dat kan dus als het bruidspaar verlangt alzo te leven. Zoals de Bijbel zegt en het formulier heeft samengevat. Anders kan er niet gezegend worden. Want de Bijbel spreekt altijd met twee woorden. Zegen. Jazeker. En: vloek. Dat vonden we ook al in die inleiding: de getrouwen wil God zegenen en bijstaan, hoereerders en overspelers zal Hij oordelen en straffen: de vloek. De Bijbelse Boodschap is dat God zegent wie in Zijn wegen en naar Zijn geboden verlangt te leven, maar dat Hij oordeelt en vloekt degenen die Zijn wegen verlaten.

3 belijdenis doen

Verlangen we dat? In Zijn wegen te wandelen? Met heel ons leven maar ook rondom seksualiteit en huwelijk? Juist rondom dit gebod is het goed daar even bij stil te staan. Want wie kan zeggen de zonde alle zonde te laten? Nooit tegen het 7^e gebod te zondigen, nooit in gedachten en verlangens over de grens te gaan? Maar dan is er wel verschil. Wie in Gods wegen wandelt, die valt in zonde, die zal de zonde niet laten, maar wel haten. Maar wie buiten de HEERE leeft, die zal de zonde niet haten, maar in leven willen houden, als vriend beschouwen. Is de zonde je vriend? Die toch graag wil zien af en toe en van wil genieten. Dan kun je niet gezegend worden. Soms is dat zichtbaar, als je ongehuwd samenwoont en geslachtsgemeenschap hebt. Soms en vaker ook niet. Dan zondig je in het verborgen. En je wilt het blijven doen. Je hebt geen besef van wat je de HEERE aandoet, van wat je Jezus aandoet. En je vindt dat wel best zo. Dan kan een dominee wel zijn handen op je hoofd leggen, maar dat is dan een lege huls, een loze vorm. God zegent nooit wie Hem verlaat. Nooit, tenzij, tenzij we ons bekeren! Bekert u

dan. Want zonder Gods zegen drijven we weg, drijven we mee in de zee van eeuwige Godverlatenheid en toorn.

Maar wie de zonde haat, wie vanuit Christus de zonde haat en verlangt alzo te leven. En daarom de zonde zo moe kan zijn. Ook deze zonde. Juist deze zonde. De zonde haten, maar niet kunnen laten. Dan kan er ook hulp nodig zijn. Vraag hulp, gesprek bij een predikant, kerkenraad, een vertrouwenspersoon, hulpverlening. De zonde haten en zo graag willen laten. Doet u dat? Is dat ons verlangen? Is dat zo?

Dat is, ja dat is een belijdenis. In je trouwdienst doe je belijdenis. Gezamenlijk openbare geloofsblijdenis. Dat we verlangen samen te leven in Gods wegen. Vanuit de liefde van ons hart. Door het geloof in Christus hebben we Gods wegen liefgekrege. Ja. Dus als je je huwelijk laat inzegenen doe je belijdenis. Misschien opnieuw. Nadat je eerder persoonlijk al belijdenis deed. Of voor het eerst, omdat je nog geen persoonlijke openbare geloofsblijdenis deed. Hoe kan je dat dan doen? Want je wilt je huwelijk niet uitstellen omdat je nog niet bekeerd bent. Maar als ik ja zeg in de trouwdienst terwijl het niet waar is, dan doe ik ook wat! Ik wil trouwen, maar kan het niet. Waar dan heen? Schreeuw tot de HEERE. Die knel wil doen roepen tot God. En dat hoort de HEERE zo graag! Dat iemand hem om genade smeekt omdat hij of zij wil trouwen, maar niet kan trouwen. Hij geeft de genade! Laten de weken voor je huwelijk dan smeken zijn van smeken tot God, Die genadig is.

En dan is het ook mooi als dat verlangen ook blijkt uit heel de trouwdag. Uit de verwoording op de trouwkaart, de kleding van de bruid, de invulling van de avond, de afsluiting van de dag, mooi als de bruidegom dan voorgaat in gebed. En dan natuurlijk alle dagen.

De trouwdienst is een belijdenis doen van het verlangen te wandelen in Gods wegen. Is dat niet verstandig om dat elke dag weer te doen? Als echtpaar, samen knielend voor God. Belijgend, ja HEERE, ziende op Christus verlangen we ook vandaag in Uw wegen te wandelen. Leidt ons dan niet verzoeking maar verlos ons van de boze. Misschien, misschien was het toen we trouwden niet zo bewust in onze gedachten dat het zo was, hebben we wat onnadenkend ja gezegd. De mond zei het wel, maar het hart moet nog komen. God wacht nog op uw hart. Laat het dan vandaag zijn. Dat u vandaag uw hart, uw harten Hem overgeeft. Christus overgeeft dat Hij met Zijn bloed en Zijn Geest de wetten in het hart schrijft.

Hij zal de gehuwden, die als man en vrouw in Zijn wegen verlangen te wandelen, verlangen alzo te leven, zegenen. Gegarandeerd. Dan kan geen enkel tegenspoed en kruis wat ons overkomt ons scheiden van de liefde Gods in Jezus Christus. Denk aan

Abraham en Sara, aan Zacharias en Elisabeth. Denk aan, ik hoop dat je voorbeelden mag weten van echtparen die misschien veel meemaakten, maar dichtbij de HEERE bleven, dichterbij de HEERE kwamen zelfs. Hij zegent de gehuwden die in Zijn wegen verlangen te gaan.

Maar: en ook: de HEERE zegent ook de ongehuwden die in Zijn wegen verlangen te gaan. Die des te meer strijd kunnen hebben om seksueel zuiver te leven. Des te meer verzocht kunnen worden om te vluchten in, toe te geven aan chronische onreinheid van pornografie in welk vorm dan ook. Maar de ongehuwden die daartegen strijden die zullen gezegend worden. Met de liefde van God de Vader, de genade van de Heere Jezus en de gemeenschap van de Heilige Geest. Om het vol te houden, te blijven strijden tegen de zonde en alles wat het ongetrouwd zijn met zich meebrengt. God zegent ongetrouwden die in Zijn wegen verlangen te wandelen.

En God zegent niet meer getrouwden die in Zijn wegen verlangen te wandelen. Weduwen en weduwnaren, maar ook zij die anderszins weer alleen kwamen, en in Gods wegen verlangen te wandelen ook rondom de vragen van een tweede huwelijk. Die in Zijn wegen verlangen te wandelen, zal Hij zegenen. Vragend om Zijn kracht en sterkte, smekend om volgzaamheid, vragen naar Zijn wil en Zijn weg verder, die zal de HEERE zegenen.

Maar degenen die niet in Zijn wegen willen wandelen, gehuwd, ongehuwd, of niet meer gehuwd, die zal Hij oordelen en straffen. Dan kan je merken dat je verhardt, indrukken kwijtraakt, ongevoeliger wordt, wegdrijft met de stroom mee, steeds verder van de kade, van God vandaan.

Mozes zei: ik houd u heden voor het leven en de dood, de zegen en de vloek. Kies dan het leven, de zegen opdat gij leeft, eeuwig leeft.

Amen